

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 17CoE/176/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815208858
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Kuruc
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7815208858.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kuruca a členov senátu JUDr. Dany Bystrianskej a JUDr. Pavla Naďa, v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advocate s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému R. H., U.. XX.XX.XXXX, R. I. D. XXX, pre vymoženie istiny 58,42 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava, č. k. 4Er/835/2015-22 zo dňa 03.12.2015, takto

rozhodol:

P o t v r d u j e uznesenie súdu prvej inštancie.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1) Súd prvej inštancie napadnutým uznesením žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

2) V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že oprávnený návrhom zo dňa 05.03.2015 navrhol vykonať exekúciu voči povinnému na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., zo dňa 04.12.2014, sp. zn.: SR 18894/14. Dňa 18.08.2015 doručil súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý na súd prvej inštancie žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorú odôvodnil návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie, pripojeným exekučným titulom a na ich základe požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie za účelom vymoženia istiny 58,42 eur s príslušenstvom, ktoré v žiadosti bližšie nešpecifikoval. Súčasťou vyššie v texte spomínanej žiadosti súdneho exekútora je aj jeho oznámenie o splnení povinnosti podľa § 30 ods. 3 Exekučného poriadku. Vychádzajúc z oznámenia súdneho exekútora o skutočnostiach, ktoré by mohli mať za následok jeho vylúčenie z predmetnej exekučnej veci súd Uznesením č. k. 4Er/835/2015-14 zo dňa 22.09.2015 rozhodol, že tento je vylúčený z vykonávania tejto exekúcie. Dané rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 27.11.2015. Oprávnený následne dňa 21.10.2015 v súlade s § 30 ods. 11 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) navrhol súdu vykonaním predmetnej exekúcie poveriť iného súdneho exekútora, JUDr. Ivana Nestora. Súd prvej inštancie následne citoval § 243d ods. 1, § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, § 44 ods. 1 zákona 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, § 52 ods. 1, 3, § 53 ods. 1, 4 písm. r/, § 54 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a konštatoval, že v súlade s vyššie citovaným ustanovením Exekučného poriadku (§ 44 ods. 2), po preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu, ich súladu resp. rozporu so zákonom, zistil súd z pripojených (listinných) dôkazov, najmä z rozhodcovského rozsudku, Zmluvy o úvere, Všeobecných podmienok poskytnutia úveru a Rozhodcovskej zmluvy, nasledovné: Oprávnený a povinný uzavreli dňa 26.06.2012 Zmluvu o úvere č. 705801862 na základe ktorej oprávnený poskytol

povinnému úver vo výške 600 eur. Poskytnutý úver, zvýšený o príslušný poplatok (vo výške 576 eur), sa povinný zaviazal splatiť v 12 mesačných splátkach po 98 počnúc dňom 21.07.2012. Riešenie sporov - rozhodcovská doložka - je upravené v čl. II. rozhodcovskej zmluvy v tomto znení: „Všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto zmluvy, vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej doložky; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu.“ Súd prvej inštancie uviedol, že je nesporné, že Zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, t.j. ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Značnú nerovnováhu je možné vysvetľovať ako právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje, alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov, prostredníctvom ktorých sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, nápravy už prijatého plnenia alebo ktoré sa týkajú možnosti odstúpenia od zmluvy. Vzhľadom na obsah § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka je potrebné prijať záver, že neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné, a teda nie je potrebné, aby sa ich neplatnosti spotrebiteľ dovoľával. Ochrana, ktorú poskytuje Občiansky zákonník spotrebiteľom, umožňuje aj exekučnému súdu preskúmať spotrebiteľskú zmluvu obsahujúcu nekalú podmienku aj vtedy, ak spotrebiteľ nenamieta nekalý charakter tejto podmienky, pretože buď nepozná svoje práva, alebo je odradený ich uplatniť z dôvodu nákladov, ktoré by súdne konanie predstavovalo. Neplatnosť takejto podmienky však nespôsobuje neplatnosť celej zmluvy, pokiaľ túto podmienku možno oddeliť od ostatných náležitostí zmluvy. V ustanovení § 53 ods. 4 Občiansky zákonník obsahuje demonštratívny výpočet ustanovení v spotrebiteľských zmluvách, ktoré zákonodarca považuje za neprijateľné podmienky. Cieľom takejto úpravy je dosiahnuť, aby spotrebiteľov nekalé podmienky v záujme vyššej kvality života bežných ľudí nezaväzovali. Dôsledkom ustanovenia o rozhodcovskej doložke tak, ako je formulovaná v Rozhodcovskej zmluve je, že spotrebiteľovi je fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, ak oprávnený podá žalobu na rozhodcovský súd. Znenie rozhodcovskej doložky síce neodporuje doslovnému zneniu zákonného ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby predmetné ustanovenie dodržané nebolo, teda zákon obchádza (in fraudem legis). Uvedené potvrdzuje i množstvo exekučných vecí s obdobným skutkovým základom vedených (nielen) na tunajšom súde, kde exekúcie s totožným oprávneným sú vykonávané na základe exekučného titulu, ktorým sú takmer výlučne rozhodcovské rozsudky.

3) Súd prvej inštancie v danom prípade nemal pochybnosť o tom, že ustanovenie čl. II. rozhodcovskej zmluvy je v rozpore so znením § 53 ods. 4 písmeno r/ Občianskeho zákonníka, čo má za následok absolútnu neplatnosť predmetného zmluvného dojednania, na čo prihliadal z úradnej povinnosti (ex officio).

4) V zákonom stanovenej lehote podal oprávnený odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Podľa oprávneného exekučný súd v prejednávanej veci prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti, ktorú mu zveril zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok) a zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Uviedol, že súd na správne zistený skutkový stav nesprávne aplikoval právny predpis. Ustanovenie § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní upravuje povinnosť exekučných súdov zastaviť exekučné konanie v prípade, ak rozhodcovský rozsudok ukladá povinnosť, ktorá odporuje dobrým mravom, ale má za to, že uvedené ustanovenie súd nesprávne aplikoval. Exekučný súd v konaní o vydaní poverenia posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Formálne preskúmanie sa obmedzuje na dodržanie všetkých formálnych náležitostí ako ich vyžaduje § 34 zákona o rozhodcovskom konaní. Preskúmaním materiálnej stránky exekučný súd zisťuje, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu (dovolenosť, možnosť a súlad s dobrými mravmi). Podľa oprávneného exekučný súd nemôže skúmať samotné rozhodcovské konanie. V rámci materiálneho prieskumu sa exekučný súd musí obmedziť len na skúmanie výroku exekučného titulu,

odôvodnenie nemôže zaväzovať účastníkov konania. Splnenie podmienok zastavenia exekúcie, t.j. zaväzovať k niečomu objektívne nemožnému, právom nedovolenému alebo k niečomu, čo je v rozpore s dobrými mravmi, však musí mať povahu zjavného nedostatku exekučného titulu. V rámci exekučného konania súd nemôže zaujímať právne stanoviská a úvahy k výroku samotného exekučného titulu a musí sa obmedziť len na také dôvody zastavenia exekúcie, ktoré majú povahu skutkovo zjavných dôvodov, teda nemôže sa jednať o dôvody právneho posúdenia a poukázal na Nález Ústavného súdu SR ÚS 5/2000 uverejnený pod č. 18/2000. Spôsobom právneho posúdenia správnosti výroku rozhodcovského súdu súd ukrátil účastníkov exekučného konania, ktorí sa mohli vyjadriť k zisteniam exekučného súdu až v odvolacom konaní, pričom civilné konanie je dvojinštančné a postupom súdu došlo k pozbaveniu práva účastníka na prejednanie veci. Exekučný súd rozhodoval o otázke, ktorá je kvalitatívne náročnejšia ako otázky, ktoré sa riešia v exekučnom konaní bez toho, aby na to Exekučný poriadok poskytol legislatívny rámec. Postupom súdu v danej veci a jeho výkladom ustanovenia § 45 zákona o rozhodcovskom konaní dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní. Ďalej oprávnený uviedol, že došlo k neúplnému zisteniu skutkového stavu veci súdom prvého stupňa, nakoľko namietal skutočnosť, že zmluvnými stranami nebola dojednaná žiadna rozhodcovská zmluva/doložka. K uvedenému oprávnený uviedol, že oprávnený s povinným uzatvoril rozhodcovskú zmluvu podľa § 3 ZoRK formou samostatného právneho úkonu, a to na samostatnej listine. V zmysle čl. 2 tejto zmluvy je daná právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. rozhodnúť spor medzi zmluvnými stranami, pričom Stály rozhodcovský súd postupuje v súlade so ZoRK. Na základe uvedeného mal oprávnený za to, že exekučný titul bol vydaný oprávneným orgánom. Zároveň oprávnený poukázal na znenie § 53 ods. 4 písm. r/ OZ, v zmysle ktorého sa za neprijateľné podmienky považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Podľa jeho názoru, cieľom zákonodarcov bolo umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva, vzhľadom na čo konal súd nad rámec zákonných ustanovení. Na základe uvedeného oprávnený žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

5) Dňa 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý dňom svojej účinnosti v zmysle § 473 CSP zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Krajský súd v Košiciach preto ako súd odvolací, príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 378 - 384 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne, preto toto podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7) Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8) Odvolací súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého uznesenia a pretože sa so závermi súdu prvej inštancie stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje podľa § 387 ods. 2 CSP a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza nasledovné.

9) V posudzovanom prípade je exekučným titulom Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., vydaný rozhodcom JUDr. Michalom Rašlom, sp. zn. SR 18894/14 zo dňa 04.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.12.2014 a vykonateľnosť dňa 05.01.2015. Z predloženého spisu zároveň vyplýva, že oprávnený a povinný uzavreli Zmluvu o úvere č. 705801862 zo dňa 26.06.2012, v zmysle ktorej poskytol oprávnený povinnému úver vo výške 600 eur a povinný sa zaviazal túto sumu vrátiť, zvýšenú o poplatok 576 eur, t.j. celkovo zaplatiť 1176 eur v 12 mesačných splátkach v sume 98 eur.

10) Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku), exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok. Podľa odseku 2 písm. d/ tohto ustanovenia podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

11) Pokiaľ ide o oprávneným tvrdenú materiálnu stránku právoplatnosti rozhodcovského rozsudku odvolací súd uvádza, že táto nie je bezvýnimčná, ale z vážnych, v zákone stanovených dôvodov existujú z nej výnimky. Exekučný poriadok v ustanovení § 44 ods. 2 zvýraznil zodpovednosť exekučného súdu za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne.

12) Pri skúmaní, či exekučný titul bol vydaný orgánom na to oprávneným, má exekučný súd právo posúdiť aj platnosť uzavretej rozhodcovskej doložky, ak exekučným titulom v konaní je rozhodcovský rozsudok vydaný na základe tejto rozhodcovskej doložky, čo vyplýva aj z viacerých rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/1/2012 zo dňa 21.03.2012 „skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky (dohodnutej v spotrebiteľskej veci, t.j. vo veci vyplývajúcej zo spotrebiteľského právneho vzťahu, ktorým je právny vzťah založený právnou skutočnosťou - spotrebiteľskou zmluvou) súdy v exekučnom konaní nepreskúmavali vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizovali svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona, a to z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t.j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku. Takúto interpretáciu ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje účel právnej úpravy premietajúcej sa v právnych predpisoch na ochranu práv spotrebiteľa tvoriacich samostatné odvetvie práva, a to spotrebiteľské právo. Týmto účelom je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa.“ Nie je preto dôvodná námietka oprávneného, že súd pri preskúmaní exekučného titulu prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti zverenej mu Exekučným poriadkom.

13) Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého zmluva o úvere uzatvorená medzi oprávneným a povinným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzhľadom na to, je na daný právny vzťah možné aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch. Oprávnený je zmluvnou stranou, ktorý pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojho podnikania; a povinný je zmluvnou stranou, ktorá nekonala ako podnikateľský subjekt, pričom v priebehu odvolacieho konania nebolo oprávneným preukázané, že povinný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Navyše, povinný je v zmluve o úvere identifikovaná rodným číslom a nie identifikačnými znakmi špecifikujúcimi fyzickú osobu - podnikateľa. Súd prvej inštancie preto v danom prípade správne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa ochrany spotrebiteľa a taktiež zákon o spotrebiteľských úveroch.

14) Oprávnený ďalej v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, nakoľko v uznesení uviedol, že zmluvnými stranami nebola dojednaná žiadna rozhodcovská zmluva/doložka.

Zároveň mal oprávnený za to, že rozhodcovská zmluva uzavretá medzi účastníkmi nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

15) Pozornosti oprávneného však ušlo, že súd prvej inštancie sa v napadnutom uznesení rozhodcovskou doložkou zaoberal, keď uviedol, že účastníci konania uzavreli dňa 26.06.2012 rozhodcovskú zmluvu, v ktorej je rozhodcovská doložka dojednaná. Túto zmluvu zároveň posúdil v zmysle § 53 ods. 4 a Občianskeho zákonníka ako neprijateľnú, a tým aj neplatnú podmienku.

16) V zmysle čl. 2 rozhodcovskej zmluvy, všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. 705801862 uzatvorenej dňa 26.06.2012 vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmieniek zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené:

a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu,

b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej doložky; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu.

17) Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18) Občiansky zákonník novelou uskutočnenou zákonom č. 568/2007 Z. z. účinnou od 01.01.2008, zaviedol do právneho poriadku Slovenskej republiky ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r/. Citované ustanovenie označilo za neprijateľné dojednanie vyžadujúce v rámci rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, nakoľko takéto dojednanie spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 OZ je takéto neprijateľná podmienka absolútne neplatná.

19) Odvolací súd sa stotožňuje s posúdením rozhodcovskej doložky obsiahnutej v rozhodcovskej zmluve ako neprijateľnej podmienky. Spôsob, akým bola rozhodcovská doložka v rozhodcovskej zmluve v prejednávacom prípade koncipovaná a spotrebiteľovi predložená spolu s ostatnými všeobecnými podmienkami, nesvedčí o individuálnom dojednaní rozhodcovskej doložky, ale skôr o zámernom predkladaní zmluvných podmienok (ide o zmluvu o úvere a rozhodcovskú zmluvu, obe podpísané v jeden deň), ktorým oprávnený sledoval vylúčenie tohto dojednania spod režimu súdnej kontroly. Je otázne, či by oprávnený poskytol povinnému úver aj bez podpísania rozhodcovskej zmluvy. Oprávnený nepreukázal osobitné vyjednanie rozhodcovskej doložky v rozhodcovskej zmluve, resp., že by si povinný osobitne vymienila jej dojednanie. Naopak, rozhodcovská zmluva je formulárová zmluva, ktorú povinný nemohol nijako ovplyvniť, mohla ju len ako celok odmietnuť alebo podpísať.

20) Odvolací súd ďalej dodáva, že o doložku, ktorá vyžaduje, aby spotrebiteľ riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, ale ak by podľa tejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený nezvratne podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul v predmetnom konaní, znemožnila voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným súdom, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde.

21) Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti má odvolací súd za preukázané, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v čl. 2 rozhodcovskej zmluvy predstavuje neprijateľnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Táto neprijateľná podmienka je v zmysle § 53 ods. 5 OZ absolútne neplatná. Keďže rozhodcovská doložka nebola platne dohodnutá, rozhodcovské konanie sa uskutočnilo bez riadneho zmocnenia zo strany zmluvných strán. Rozhodcovský rozsudok vydaný v tomto konaní preto nemôže byť spôsobilým exekučným titulom na vykonanie exekúcie.

22) Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dopĺňa, že neplatná rozhodcovská doložka nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu na konanie a takto (bez právomoci rozhodcovského súdu) vydaný rozhodcovský rozsudok, t.j. vydaný na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, nemôže byť exekučným titulom, lebo ide o nulitný právny akt. Takto neboli splnené podmienky pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

23) Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24) O náhrade trov odvolacieho konania, odvolací súd podľa § 262 CSP v spojení s § 255 CSP rozhodol tak, že stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože oprávnený nebol v konaní úspešný a ostatným účastníkom preukázateľné trovy tohto konania nevznikli, preto im neboli priznané.

25) Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení novely uskutočnenej zákonom č. 33/2011 Z. z. účinné od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§429 ods.1 CSP).